92

786

பெய்ரூனை அற்புத முனாஜாத்து

கீர்த்தனையும்

குணங்குடிப் பதிகமும் அடங்கியது.

இஃது

புலவர் சிகாமணி ஆலிப் புலவர் மரபில்

மேலப்பாளையம் அத்தியடித் தெரு

புலவர் காதிர் முகைதீன் குமாரர் அருள்கவி

☞ புலவர் செய்யது முகையத்தீன்

இயற்றியது.

காலங்குடி பஸ்தான் பர்சமோகை சித்தன்

☞ ஆலிம் ஹாக்கிம் நாவலரால் பரிசோதித்து

திருநெல்வேலி

... விலாசப் பிரசில் பதிப்பிக்கப்பட்டது,

... விலை அணா 2.

1916,

97:417
N16.
18012

786

இஃது

☞ செய்யிதுனாக் குத்துபுல்லக்குத்தாபு பருதுல்லகுபாபு முகியித்தின் அப்துல்காதிறு ஜெயிலானி யாண்டவர்களின் பேராலுள்ள இம்முனாஜாத்தை நம்முஸ்லிம் யாவர்களும் பக்தி விசுவாசத்துடன் அனுஷ்டான உலுச்செய்து இரண்டுரக்கா அத்துக்தொழுது நாயகமவாகட்கு ஹதியச்செய்து துப்சாக வாசமணம் நேசத்துடன் பாடிக்கதிக்துக் கங்களின் ஹட்டத்தைக் கேட்க சக்னெறி நிறைவேற்றப் படுமென்று இத்தாலறியத் தருகனம்.

மேலும் மெமது கையொப்பமிட்டப்பட்ட புத்தகமே வாங்கும்படிக்கோருகிறேன்.

720

பிஸ்மில்லா ஹிற்றகுமானிற்றஹீம்

யாசீன்

மெய்ஞ்ஞான அற்புத முனாஜாத்தும்

சங்கீத சாகித்யப் பதமும்

குணங்குடிப்பதிபமும்

அடங்கிருக்கின்றன

இஃது

புலவர் சிகாமணி ஆலிப்புலவர்

மரபில்வந்த செய்குமுகியித்தீன்

கவிராஜர் பவுத்திரன்

திருநெல்வேலி, மேலப்பாளையம் அத்தியடித்தெரு

காதிர்முகியித்தீன் புலவரின் புத்திரன

அருள்கவி செய்குமுகியித்தீன் புலவரியற்றி

காலங்குடி மஸ்த்தான் மச்சரேகைச் சித்தன்

ஷெய்குமுகியித்தீன் காதிறுமீரான்

கலீபத்துல் காதிரியுல் ஜிஸ்தி ஜலாலியுல்புகாரி

ஆலிம்ஹக்கீம் நாவலரால் பரிசோதித்து

ஷெயார் பொருளுதவியால்

பிஸ்மில்லாஹி

சீற்றுக் கவிகள்.

இஃது

காலங்குடி மஸ்தான் மச்சரேகை சித்தன்

ஆலிம் ஹக்கீமியற்றியது

கல்லைக்கு முலகுவிண்ணுங் கதிர்மதியுடுவு மேலா ம்
பொங்கிய சுவனமியாவும் பொருந்திய வற்புதத்தி ற்
றங்கிய தத்வாதீதந் தனைத்தொளிர் தாஹாபே ரே
ரெங்கள்யாமுகியித்தீன் மேலியமபுயின்முனாஜாத்தம்மா 1

அற்புத முனாஜாத்தின்ப வகமிய மாலைசெய்தோ ன்
பொற்பதி புகழுமேலப் பாளையம் புரக்கும்பூப ன்
கற்பக மோங்குந்திவ்ய நாயகர் முனைகயதி னை
யுற்பனத்துளத்துட்கொண்டோனுபயநன்மாபுகேண்மோ 2

திருமிகுராஜமாலை செப்பியவலிப்புலவ
பெருகுலசெய்யிதுமுகியித்தீன் கவிராஜர்பேர ன்
வருங்காதிற்முகித்தீனின் மகவெனவந்த சீல ன்
றெருட்கனி கடாக்ஷம்பெற்ற செய்து முகியிற்தீனே 3

அறிவுறுமலிபுமூன்னீர் ஆமிம்ா மற்புதஞ்சே ர்
நெறியுற நவமணி ஈன்னேமி வெண்முத்தின் மேலா ங்
குறையறச்சரம்போற் கோர்த்துக்குருமுகியித்தீன்பேரி ல்
முறைபெறுமாலைதந்தான் முச்சகன் றுதிக்க ஆமீன் 4

பிஸ்மில்லாஹி

யாசீன்

போடிகாயக்கனூர் ஆத்மக்ஞான சபையின் பிரசிடெண்டும் வத்தலக்குண்டு சாதுசன்மார்க்க சமாசவேதாந்த சபையின் லெக்சரருமாகிய

மதுரைஜில்லா வத்தலக்குண்டு பூஞைவிமெஸ் மெரிஸம்
P. K. மஸ்த்தான்சாமி யென்ற மைதீன் பாக்ஷாசாகிபு
அவர்களியற்றிய

சாற்றுக்கவி

கானதே கூவுமாகி நடுநிலைநின்றவுண்மை த்
கோனவனருளினலேக் குத்துபுமுகியித்தீனே ன்
மானவர்மீதுக்ஞானமதிதிருமாலைஜாத் து
மானிலம்புகழவிந்த மன்னனூர் மரூப்கேண் மோ

கேன்ஸிகுராஜமாலைக் கெம்பிரத்துடன் மொழிந் த
கோனலிப்புலவரீன்ற குமரன்சேய் குறைவிலா த
மான்செய்துமுகியித்தீனன் மகன்மகனான செல்வ ன்
வான்காதிற் முகியித்தீனின் வரத்தினாற் பெற்றபிள்ளை [2]

பேர்செய்து முகியித்தீனும் பிரசண்டவாய்க்யவித் வ
நார் மேலப்பாளைய வானுலகெலாம் புகழச்செய்யு ற்
சிரதவஞானப்போக்காஞ் சிறப்புடன் செய்த ஜெம்ம ல்
கூர்மொழி மாலை பார்க்கக் குதாவருட் பெருகுந்தானே [3]

முற்றிற்று

யாசீன்

இஃது

காயகம் செய்பிதுனு ஹுஸைனிபுனுல் ஹைதர் அலிறலியல்
லாகு அன்ஹுவுவர்களின் மரபிற்றோன்றி வாாநின்ற

கோட்டாறு மெய்ஞான சிகாமணி

A. S. M. ஷெய்குஜமாலிய்யுல் காதிரியவர்களியற்றிய

சாற்றுக்கவி

ஆசிரியவிருத்தம்

திருவருண்ணபிசறஹில் வழுவாதநெறி முறைற்
        றிருந்து மெய்யறிவுளத்திற்
றீதிலானால் வழிக்கொழுகிசம்பூரணத்
        தீட்சைசைதன் யதிட்ணன
கருவருள் காத்திடும் றசூல் மிகுராஜாதனைக்
        கரையறும் மாலைகோர்த்துக்
கதிபெறுவானுட்மொலிப்புலவர்மரபினிற்
        கனிவாய் துதிக்கும் வித்வான்
பெருவருட்குலத்துதி பெற்றிதரும்புகழ்வழி
        பெருமை கவிராஜ சிங்கம்
பேராங்காதிற்முகியித்தீன்றவத்துலவு
        பிள்ளையெனவந்துதித்தோன்
மருவருட்சோதிமனமீதிருந்தோங்கியெ
        மாக்கட்டு திகழும் வாக்யன்
மங்காதிலங்கு மற்புத முனாஜாத்துலாரன்
        மதிசெயதுமுகியித்தீனே

யாசீன்ஹா மீம்

இஃது

மிருராஜீ ஆலிப்புலவர் வங்கிச செய்யிது முகியித்தீன் கவி ராஜர் பேரர் பு. செ. மு. செய்யிதப்பாய் புலவரவர்களின் புதல்வன் முகம்மதுஹனிபு சொல்லிய

சாற்றுக்கவி

அந்தரம்புவிசுவன மனைத்துமாயரசாள்கோமான்
சுந்தரத்தூதர் மீதிற் சொல்மிகுருஜாமாலை
விந்தையிற் புனைந்த ஆலிப்புலவரின் விளங்குங் கோத்ர
முந்திடுந்திவ்யசெய்து முகியிதீன்கவிராஜரன்றே [1]

விளங்கிடும் புலவர்குல வேதநன்னெறியுணர்ந்து
முளங்கிடுந்தவத்தின் காதிற்முகியித்தீன் புலவனீன்ற
நளங்குடிகொண்ட செய்து முகியித்தினவிஸிம்மாலைக்
களங்கமற்றெளிரும்வின் மண்காக்ஷியி முஹாஜாத்தாமீன் 2.

சாற்றுக்கவிகள் முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லாஹி.

மெய்ஞ்ஞான அற்புத முனாஜாத்து

காப்பு—வெண்பா

திருக்கன்சுன் மகுபீசிற்றமாமகுலியத்தி
லுருககமுறத் தரஹூலை யுகந்தோனே—பெருக்கம்
போதமுஹியித்தீன் புனிதமுனாஜாத்தியம்பக்
காதல்மிகுந்தேனிறைவா காப்பு. (1)

அலிபு முன்னுக்கத்து முந்தவகண்டமு மடங்கானித்ய
மெலிவிலாமஹூலுதாத்து மெய்யருட் கிருபைபொங்கி
நிலமையின் மகுமூதாவாம் நிச்சய முச்சிதத்தின்
தலீல்வழிமுளக்கும் கவுதே தஸ்தகீர்முஹியித்தீனே. (க)

பக்காணிலை நித்தியானந்தப் பான்மைக ளெவைக்கு மூல ம்
ஹக்நாயிக்குக் கருமயத்தின் காரணத்தெளிவுண்டா கி
யெக்கீனிலை ஐன்கலிமா யிரூதத்து முரூதின்வள ர்
மக்காமதின் மவுனத்தீப மாதவமுஹியித்தீனே. (2)

தாத்தினிற் சிபத்தசுமாற் றகமையின் மகிமை யா லே
மாத்ததிலடங்காச்சோதி மருவிய வற்புதத்தி ன்
ருேத்திரத் துண்மை நாட்டந் தோமிலாப் பதவிபூண க்
காத்திரக் கிருபை தந்துக் காரும் யாமுகியித்தீனே (3)

தவாபுறம் சன்மார்க்கத்தின் சரியையிற் கிரியை யோக ம்
புவாதுளத்திருமை நீங்கிப் பூரண ஞானம் பெற் று
றவாவுறும் அம்மாறத்தை யகற்றிமுன் னேர்மைகொள் வ
ஜவாபுளந் தெளிவினுண்மை தந்தருள் முகியித்தீனே (4)

ஜமாலருண்ணயின்றீனற் ருட்டியப் பெறவே யுய்த்து க்
காமால் னெறியுசிதாதிதக் காரண ரகசியத்தி ன்
ணமானித மறவாநேம மகத் தொளி வகலாத்தி ப
மிமாமெனத் தவத்தின் காக்ஷி யெங்கள் யாமுகியித்தீனே (5)

ஹதிதுசொற் குழுவுற்றேகுங் கன்னிதன் மைந்தன் றுஞ் ச
சதியுரை புருடன விள்வள் சகஜமா யெழுப்புவாரோ ல்
விதியுறுங் கைமாறீமான் விளங்கிடக் கொள்வோ மென்ன க்
கதிபெற வெழுப்பிசுலாங் காட்டும் யாமுகியித்தீனே. (6)

காத்திமுலன் பியாவின் கருணைக்கண்மணியா யோங்கு ம்
பாத்திமத்தின்ற சொற்கப் பாலகிருமரபி ன்
னேத்திரத் திருஞ்சுடராம் னேமத்தில் வளருஞ் சோதி
மாத்ததி லுயருமெங்கள் மன்னர்யாமுகியித்தீனே. (7)

தலைல்வழி யுடையநின் மெய் தவமுளத் தகலா வாசி ல்
துவிபத்தினிண்ணயத்திற் றுயாத்த காக்ஷி தன் னி
லவிபு நூணகமியத்தி னற்புதற்றீட்சை தந் தே
மெலிவிலாமீட்சியாட்சி மெய்தரு முகியித் தீனே. (3)

தாமெனன்ப தைச்ய மோனத் தனிமயஜம் கூத்தா வே
நமெனன்ப தைம்பா னென்றும் நடுவிலை யமுதந் தேக்கி த்
தீமெனன்ப தகம்வெளியுந் திருநடம் புரியுஞ் சூட்ச த்
தேமெனன்ப துபயமுண்ணச் சீர்தரு முகியித்தீனே. (9)

றருமத்துக் குரியபேறமி ரகசியக் காருண்யத்தி ன்
னிருமத்து மாபியத்து னீங்கிடாப்பதவி மேன்மை த்
தரு முல்தக்கீ னேர்பாதைற் றமியெற்குற்ற வருதன்மை ப்
பருமுட னில்முந்தந்து பாத்தருள் முகியித்தீனே. (10)

ஸீனத்துஞ் சிறப்பு மெய்யின் திருவொளி யண்ட பிண்ட ம்
ஞானத்தின் வாழ்வா யோங்கி ஞாலமெண்டிசை முளங் கு
மோனத்தின் மூலவித்தாய் மோககத்தின் முதல்வர் பேர ர்
தானத்தின் கருணை யின்பந் தந்தருள் முகியித்தீனே (11)

சாதனன் னிலையாவிக் கின் சற்குண ஆபிநின்க ட்
போதனல்லாரிபீன்கட் பூரணக்காமி லீன்க ள்
வேதனல் வாசி லீன்கள் வேதாந்த முத்தக் கீன்க ன்
ளைதனன் னிலையின் காக்ஷி நாயகர் முகியித்தீனே. (12)

ஷஹாதத்துக் கலிமாவோதத் தௌஹீது யிதுபாத்தின்றி ற்
றகாத பொய்யுரையா துண்மைத் தானறிந்துரைத்துள்ளன்பா ய்
மகாதவம் புரியுஞ்சித்தம் வயங்கிடத் தெளிவருளு ஞ்
சிகாமணி யெவர்க்குங் கோவே செய்யிதே முகியித்தீனே. (13)

சாதிக்கு யிசுலாமீமான் சார்ந்த பன்னொன்றின் வாழ்வா ம்
பேதிக்கா துள்ளத் துன்னிப் பேரின்ப மவுனத்தியா ன
வாதிக்கா தோர்மை காக்ஷி வளாருட் பூரணத்தி ன்
சோதிக்குள் சுஜூது காட்டும் சூட்சியா முகியித்தீனே. (14)

லைபுறுஞ் ஐஹாலத்தற்ற லவிமாய் வாய்ஞானத்தி ற்
ஜபுறும் நடைவீறாலே யவலமுற் றிழிவுறும ற்
பொய்புல னொடிக்கிற் றூமாம பூரணத்தெளிவிலுய்ய க்
கைபிடித் தணைக்கு மப்துல் காதிறியா முகியித்தீனே. (15)

தாஹாநப்பிரகுல்வழித் தவத்தொளிர் மகத்துவத்தி ன்
பாஹிமாயசுபியாக்கட் பாத்து ஷாவபு சாலி கு
மோகமாம் புதல்வராகி முத்திசேர் குத்துபின்வ ள்
லேகமாம் பருதேயார்க்குமேந்தல்யா முகியித்தீனே. (16)

லாஹிறு பாத்தின் சூட்ச லாசகக யிதுபாத் தோர் மை
ஷாஹிது மொழிந்த மெய்மை சாயுட்சயக் கலிமானெறி ன்
வாஹீதா மீமில்லாது ளவொளிச் தெளிவின் மீட் சி
யாகமத்த மூர்தந்தரு மன்னவ யாமுகியித் தீனே. (17)

ஐனுக்குள் ளானுமவ்வ வஹ்தியத்தின்ப போத ம்
ஐனுக்குள்ளரும் பொருளா மாதிய மந்த மொன்று ம்
ஐனுக்குள்ளாசையாகி யற்புதற் றீட்சைகொள் ள
ஐனுக்குள் ளானுங் காக்ஷியருளும் யாமுஹியித்தீனே. (18)

கௌய்புறு மந்தரங்கங் கோதறுங் குதிப்பதிந் தி
மெய்புறுக்கான் வழியே விளக்கிடும் புகழின் வாழ் வே
ஐபுறுமவலம் நீக்கி யடியவற் கன்புசெய் தே
தையுபுக் கலிமா வுண்மைற் றந்தருள் முஹியித்தீனே. (19)

பலப்படு மிசுலா மீமான் பக்த்திமெய்யுளற் றுறைந் தி
நிலைப்படுஞ் சகூது தன்னின் னிண்ணயற் றெளிவானந்த ன்
றலைப்படுமுள் வெளியுன் றன்னில்த் தாமானசோ தி
நலப்படு சலாமத்தின்பம் நாட்டும் யாமுஹியித்தீனே. (20)

காதிறு மெவைக்கும் வல்லோன் கத்தனும் நித்யானந்த ம்
பேதறு துன்னலத் தாந்தான் பின்முனும் நடுவெளியு ம்
போதறியுள் மயத்தின் பூரணத் திருக்காட்சங்க ள்
வேதிய ருகந்த வாழ்வ வேந்தர் யாமுஹியித் தீனே. [21]

குன்வர பயக்கூறுருங் குதறத்து காட்டந்தன்னி ன்
மூன்வரம் பெற்றமுமீன் முத்தலக் கிறுதத்தாலே ற்
றன்வாரமமானிதத்தின் றவமூரிதருளிலுப் ய
நன்வரற் றெளிவு காட்டும் நாதர்யா முஹியித்தீனே. [22]

லாமக்கான் குறிப்பிழந்தலா அன இல்லைல்லா கு
வாமக்காதன்னே மத்தின் வறகுடன் சறகின்னோர் மை
னாமக்காதல் முரூது நாட்டினே னுங்கள் பதீ ஞ்
சேமக்காதல் விளக்கும் ஜெம்மல்யா முகியித்தீனே. [23]

முத்தலக் காம் சலாத்திற் முச்சுட ரொன்றுஞ் சோ தி
மத்ததில் மலர்ந்த வாச மருவிய மருலுதன் னி
னித்திய மேரயா நாட்டன் னிலைப்பட கப்லத்திரு ட்
குற்றங் களைசற்றியாளும் கவுதியா முகியித்தீனே. [24]

நூனுக்கத தலிபுபார்வை நுட்பமா மைப்பா ரொன்று ம்
ஞானகத்தின்ப வுள்ளம் நாட்டமேற்றேட்டங் கொண் டு
மோனகததுன்றி மாறு மூழுமதி யதனைக் காண த்
தீனகத்தோர்மை காட்டுங் இறவருள் முகியித்தீனே [25]

வரிசிகாலி ரூர்தன்னிற் வயங்கிய வெட்டின்னன் லைக க்
கூசிடா தூன்றிப் போதங் குருனிலை மறந்திடா து
மாசிலாதிலங்கும் வட்ட மவுனக்கண்மணிய தீத ம்
பேசிடாக் காக்ஷி காட்டும் பெற்றியா முகியித்தீனே. [26]

கூவதிலைந்து மாறங் குலவிய திசுலாமீ மா
காவதின்னட்ட மெனட்டம் னட்டியாகியானந் தன்னி ற்
றுவியலா அனுவிற் றதும்பியத் தனிமயத்தி ற்
சாவிலா முர்ரூது தீட்சை தந்தருள் முகியித்தீனே. [27]

ஸாயலி பம்சாவாமி லாஞ்சனை வதனக் காக்ஷி ற
றேமிலாச் சுக்குன் சுழினைற் றேற்றுஞ் சித்தானந்த்தி ன்
றுமிலாப் பூர்வைக்யானம் நாட்டியே நிஷ்டை பூண க்
காமிலாந் தெளிவு காட்டும் கவுதுயா முகியித்தீனே, [28]

யாதினில் விருதத் தூன்றி யாவையு மறந்துதியான ம்
பேதியாது சுமையின்றிப் பேரின்பத் தன்பகத்தி ற்
பூதியற்றிழி வலலம பொய்வினை மிடுமை போக்கி க்
காதிமைக் கண்பார்த தென்றுங் காத்தருள் முகியித்தீனே, [29]

ஒஸ்லாங் காருண்யத்தி னுள்ளருட் கமலச்சோ தி
யிஸ்லத்தின் மகிமை பெற்றே யிருவினைற்று விதமின்றி த
தஸ்லிம் செய்துமையான் போற்றத் தௌவ்ஹீது மெய்யருள் வீர்
அஸ்ஸலா மலைக்கும் பீரே யற்புத முகியித தீனே [30]

மத்தது நீண்டொய்யார மதிபெணவளைந்தடங்கா ச்
சித்தெனுட் சிறந்தொன்றாகிச் சிறப்புறத் தனிற்றுமா தி
முத்தியின் தீதாற் பூண முத்துமயின்றுமேற் காட் டி
வெத்திதந் துதவி செய்யும் வேந்தர்யா முகியித்தீனே, [31]

சந்தது மறுபானுறு சாகரற்றெளிவின் வாழ்வா ம்
கத்தபத் துட்கமலம் நம்பிப்பன் னென்பானுண் மை
மூத்திரை சுஜூது தன்னிற் மூலமந்திரத்தின் னேம ம்
பத்திடக் கிருபை செய்யும் பாதுஷா முகியித்தீனே, [32]

ஹம்சநிலமைந் தெழுந்த வரும் பொருளமைந்த சுட் ச
சம்செனுந்திவிய வட்டத் தண்ணருட் கமற் நடுவி ன்
ரம்சொடு பொருளு மொன்றாமீ சாநத்தின் கமாலிலாக் இ
யிம்சைகளிருளும் நீக்கு மெங்கள்யாமுகியித தீனே. [33]

சக்குனடி யேகவெளி சல்த்தானன்ன சீர்முனீ று
ஹக்கு லெக்கீ னூன்றிக் கமாலு லெக்கீந் தானுட் ஸி
மக்சஅதுசிதக்கி னுண்மை மவுனத்தின மானிதத்தி ற்
சக்கிலாற் றீட்சை காட்டும் சாகிபு முகியிததீனே. (34]

நுக்கத்தது சுக்குனடுவி நுட்பமுன்னுட்டத்தின் ப
மைக்கிய சாயுச்சதித மகமியக் கலிமாத் தெளஹீ த
சக்கிலாச ஹாத்த தேரதி சமாதியத் தானந்தத்தி ன்
முக்கிய பருவங்காட்டு முருஷிது முகியிததீனே. (35)

சபரு சேரில்லா துண்மை சைதன்ய நிண்ணயத் தி
ணபரூப மையின் கலிமா வகம்புறந்தனித் தொன்று கு
மூபயனத் தவத்தின் காக்ஷி யுச்சிதப் பேரருள்வீ ர்
கபலத் தொன்றில்லா வாழ்வே கவுதுயா முகியிததீனே. (36)

சேகர மியாவு மொன்றுஞ் ஜெம் கூத்துற் றெளிவானந்த ச்
சாகா மூழ்கிற்றேறி சாதனைத தவபாவாம ப்
பாகருந் தின்பத்தாலே பக்த்தியிலுங்கள் பாத ம்
வாகுறச்சிர மூளத்தும் வைத்தருள் முகியிததீனே. (37)

அருட்கவி யண்ணலாலிப் புலவரி னருமை சோதர ன்
றெருட்கவியி ராஜ சிங்கம் செய்து முகியித்தீனி ன்
பொருள்வழிப் பேரர் காதிற் முகியித்தீனீன்ற பால ன்
றிருக்கவி முனாஜாத் தோதும் செய்து முகியித் தீனே. [38]

துய்யவனிற சூல்மீதுன் றுணையபு பக்கரும த்
மெய்யினல் லுதுமானலி வேந்தர்களறவர் மீது ஞ்
செய்ய நல்லச னுசைனுஞ் ஜேமசுஹாபி மீ து
மையமில் சலாம்சலவா த்தாதியே சொரிவா ய்யாமீன் [39]

அலிபுமுன் முதலக்கிரு மற்புதமுனா ஜாத்தி தை
யெலிவிலான் றாதர்பேரர் மீதருட் புகழா யோ தி
நலிவிலாதியம்பக் கேட்போர் நலம் பொருளுதவி செய்தோ ர்
தலீல் றகுமத்தும் பேறும் சந்ததம் வளர ஆமீன். [40]

ஆமீனும் ஹம்து சல வாத்துடனருந் துவா வு
முமீன்கள் முஸ்லிமானோர் முறைவழி நிறைதீனோர்மை க்
காமிலா முக்கம்மில்வாசில் காருண்ய தீதாற்பேறு ம்
ஹாமி முகம்மதற்காய் கடாக்ஷிப்பாய் நிற்றஹீமே. (41)

அற்புத முனாஜாத்து.

பூரணம்.

பிஸ்மில்லாஹி.

இஃது

இன்னூலாசிரியர் செய்யது முகியித்தீன் புலவர், பாடிய

மெஞ்ஞான சங்கீத சாகித்யப் பதங்கள்

க-வது பதம் இம் சங்கராபரணம் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கமதைப் பேணு மவுன
சூக்ஷமதைக் காணும் றசூல் (மா)

அனுபல்லவி.

தீர்க்கசு கூதினில் திருவொளி தெளிவதைத
தெண்டித்தறிந்தோர்கள் நம்மைக்
காக்கு முகம்மதற் கருணைசபா அததிற்
காக்ஷிபெறுவார்களே றசூல். (மா)

சரணங்கள்.

அவ்வல் சீ அத்தி லானந்த மெய்ப்புகழ்
ஐயின் கலிமா மொழிந்து, நாலப்
பவ்வுமறுந்த ரீக்கத்தி னகம்வெளி
பணிந்து தொழுந் தெளிவே, றசூல் (மா)

எக்கீன் ஹூக்கீக் கத்தறி விலங்கிடுங் குருமதி
 யிச்லையி னச்சநடு வெளி
முக்கியம அரியத்துல்லா தானதின்
 மோக்ஷம் லாகூத்ததிலே, றகுல் (மா)

முகப்பத்துலா அன இல்லல்லா பூரணம்
 முஜயினு மகு மூதிற், றுனே
உகப்பும் வெறுப்பில்லா யேகமய சுய
 உஜூது மஹுஹமறுலே றகுல் (மா)

எப்போதும் றப்பைத்தான் குப்புடனிருவினை
 இழந்து நமயிறகுல் வழி, நீதி
தப்பிலா தோற்றும் செய்து முகிவித்தீன்
 தாசந் திதி யுணர்ந்து, றகுல் (மா)

முற்றிற்று

உவது பதம் இ-ம் காபி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருவினி லொடுங்கியக்
கருவதின் கருவைக்
கருத்தினின்னினைந்திரு வென்மனமே (கரு)

அநுபல்லவி.

அருவினி லுருவா யானந்தம் பொங்கியே
அமைந்திடா மெய்ப்பொரு ளானதுவே
திருவதிற் சேர்த்து மிருவிழி பார்த்து
தியங்கி மயங்கிடா தென் மனமே. (கரு)

சரணங்கள்.

புத்தியின் கமலப் பொறிக ளிலைந்தைப்
போக்கியே யொன்றி னிற்சேர் தினமே
ஆத்துமா வதனில் ஐந்துட னுறை
அடர்ந்து தெரிந்திரு யென்மனமே. (கரு)

பத்துட னென்பது மாறையும் போக்கிப்
பக்குவ மனதொன்றாய்ச் சிக்கறவே
சித்திரப்பூங்கா வனமதிலேகி
நீள்வழி யமுர்தங் கொள்மனமே. (கரு)

குத்துட னுக்கத்திற் குதிகொளு மிமைக்
கோணத்திற் பார்த்திரு குறையறவே
முத்தினி லொளிவா முகம்மது நபியை
முன்னிற் தெரிந்திரு வென் மனமே. (கரு)

சோதி விளங்கிய குஹத்தை யறிந்தா
கலந்தானன்ன திரு சுகிர்த வெளியே
ஸோதியும் செய்து முகியித்தின் புலவ
னுகத்திலும் பொருளாதி யென் மனமே. (௧௫)

முற்றிற்று

௩-வது பதம் இ-ம் கமாஸ் வருணமெட்டு.

பல்லவி.

தன்னை பகுலாக்கித் தம்மில்
தாம் தனி தனி
உன்னுக்குள்ளே நின்றிலங்கு
மாம் றஹீம் றஹீம். [தன்]

அனுபல்லவி.

மூலமதை நீ தாண்டியே
மோன நிலை கொண்டு
வாலை திருவொளிவு கண்டால்
தினம் ஜெயம் ஜெயம். [தன்]

ஈராற்காற் கொண்டேகியே
ஆராதக் கப்பால்
ஆறு முகம்மதைக் கண்டால்
மணங் கமழ் கமழ். [தன்]

அந்தாத்தி னின்முடிஞ்
சுந்தரமாந் தீபம்
முந்த வொளிவா யிலங்கு
மென்ன முத்து முத்து [தன்]

காரணக் கடலானதின்
பூரணக் குமுளியே
ஆரண முத்தெடுக்க
வினி அறி அறி [தன்]

அஞ்செழுத்தா னதிற்
பிஞ்செழுத்தையே
நெஞ்செழுத் தாலறிய
வேணும் நிதம் நிதம். [தன்]

எண்சாணுடம் பானதிற்
பஞ்சாயத்தாளவர்
பிஞ்சுவிடாமல் நிறுத்தி
முன்னே தேற் தேற் [தன்]

செய்யிது முகியித்தீன்
பையல் சொலுங் கவி
மெய்யென்றறிந்தருள்
குணம் சேர் சேர். [தன்னை]

முற்றிற்று

௩-வது : தம் இம் இக்குண்தான் காபி.

பல்லவி.

காசு கூழி லானதி நில் நவிலும்
மலக் கூத்தா னதில் நீ நவிலு
மலக்கூத்தானதில் காசு.

அனுபல்லவி,

வாகிபரிபிலேகியே வலப்புரிக்குட் சென்று
ராஜர் ராஜர் போற்றும் நன்னபி பாதம்
கண்டு தேறுமே தினம் காசு.

சரணங்கள்.

அஞ்சு மாறுமறிந் துள்ளத்தில்
ஐனுல் வெளியைப் பாரு நீ
துஞ்சிடாமல் நின்றிலங்குந்
தோகை மயிலைப்பாரு நீ நிதம் ௩௭

பஞ்சின் நெருப்பு பட்டது போற்
பாவர் துலைந்து மோட
நஞ்செழுத்தை நீக்கி யுன்னின்
நயனத்திடையிற் பாரு நீ நிதம் ௩௮.

அஞ்சு மூன்று மெட்டதுக்குள்
ளடங்கி நின்ற வட்சரம்
நெஞ்சதுக்குட் கண்டுணர்ந்து
நேர்வழியைப் பாரு நீ உனில் ௩௯.

செஞ்சொல் செய்து முகியித்திருஞ்
சிறியேன் புகட் கூறினேன்
சஞ்சலத்தை நீக்கி மோனஞ்
சார்ந்து கூர்ந்து பாரு நீ பருன் ௪௦.

முற்றிற்று

......

௬-வது பதம் இ-ம் காப்போதி.

பல்லவி

கண்ணுற் பாருமே கருத்தைப் பொருத்தி
கண்ணுற் பாருமே.

அனுபல்லவி.

முன்னே தோற்றி நிற்கு முச்சுடரை ஞேத்தும்
அண்ணல முகிபித்தினை
யகத்துக் குளனீ பாரு கண்

சரணங்கள்

தொல்லை மாய்கை போக்கிச்
சொல்லை யொன்றின் றேக்கி
யெல்லை வாசற் குள்ளே
யிலவது முகிபித் தினைக் கண்.

கம்பசதுக் குள்ளாலே
ஐம்பது தொன்றினாலே
மின்பத்துட னீ பாரு
யெங்கள் முகியிர் தினைக் கண்.

ஆங்காரத்தைப் போக்கி
யோங்காரத்திற் றூக்கி,
நீங்காம லின்றிலங்குன்
னீதர் முகியித்தினைக் வலன்.

மூக்கோண வீதி முளங்குமதிற் சேரதி
அக்கோணத்துள்ளே
யாளு முகியித்தினைக் கண்,

எட்டி ரண்டைக் கொண்டு
பிணைக்கி யதினின்று
திட்டமாகக் காண்பாய்
நீதார் முகியித்தினைக் கண்.

மத்து மொன்பத்தாறு
மெத்தி வி டுத் தேறு
வித்த முகியித்தினை
நேத்திரத்தில் காணு. கண்.

செய்த முகியிச் தினுஞ்
சிறியேன் கவி தானும்
ஐயமதை நீக்கும்
அருள் முகியித்தினைக் கண்.

முற்றிற்று

பிஸ்மில்லாஹ்

இஃது

குணங்குடிப்பதிகம்.

இணங்கு மெய்க்ஞான

ஷெய்கு சுல்த்தானப்துல்காதிறு ஆலிமென்ற

குணங்குடிமஸ்தான் சாகிபு

அவர்கள் பேரில்

காலங்குடி மஸ்தான் மச்சுரேகைசித்தன்

ஷெய்குமுகியித்தீன் காதிறுமீரான் கலீபத்துல்

காதிரியுல் ஜிஸ்த்தி ஜலாலியுல் புகாரி ஆலீம்காவலர்

ஹாகீமால் சொல்லியது.

பிஸ்மில்லாஹி.

காப்பு. வெண்பா.

பொன்னுலகு நல்லோர் புகழ்குணங்குடி மீ தி
லுன்னுலவு கற்பக மேயோதிடவே—மின்னுல வு
பூரணன் றன்னருளாம் பூக்கமலத் தாட் குவிந்தன்
காரணன் றன்னுட்டல காப்பு 1.

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்னுலகு விண்ணுலகு மண்ணுலகு மின்னலே
போத குணங்குடி யென்னவே
பொங்கு மெய்ஞ்ஞானவழி தீர்க்கசன் மார்க்க நெறி
பொருந்து வேதாந்த மோதிற்
றன்னிலை தவறாது சைதன்ய வதீதபொது
தவதிவ்ய விபுலன் குணமே.
சாயுச்ய சாந்தான சாசுவதமத்விதச்
சம்பூரணச்சிங்கமே
புன்னு தன்னருள்னோம நின்னையவின்னமற்
றுதிப்புடனினைப்பொன்றதா
புன்மை யம்பகத் தின்பதென்னமுதம
துண்டிடுஞ் சுவாமியேக்
குன்றுலவுபயங்கூனி னன்னிலையிர்பின்றுடர
கவுதலகுலம் வருகவேக்
குருமணிஷெய்குசல்த்தானப்தல்கா திரு
குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 1.

ஏகருண்ணிறைந்த வொளி கங்குல் பகலற்ற தெளி
வேகபரி பூரணத்தை
ணிச்சலையுட்ட னச்சமற் றச்சித நிச்சயத்
துணிதுடன் றனதாகியே.
மஹா திலங்கி வளருங் கருணை தீட்சையிற்
மவுன சுகமேவு மூகிலே
மதிகோடி ரவிகோடி விதிஞாசுதியாளி
மன வாக்கு காயமொன்றுப்
பொங்கி யுற்பன பூர்வ மூங்கி முன் சாதனைப்
பொருந்தி கற்புறைந்த வாழ்வேப்
பொய்யுடல் வெறுத்துமே மெய்யுடனிறுத்திதற்
போதமாரூத குருவேக்
குங்குமப்புஜ கருணைற் றகியோய் பின்றுடர
சவுதலகும வருகவேக்
குருமணி ஷெய்கு சுல்தா னப்துல்காதிறு
குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 2.

....

துன்றுமனக் குரங் கங்கிங்கு தள்ளாமற்
றுரியாதீதத் தொடுக்கிற்
றூண்டா விளக்கொளி கண்டுளம் நெக்கொடு
துணையிணைத் தொழுந்த மறமே
புன்றூலும் பசையாறு பாதக மேழையு

மோட்டி குணத் தோர்மையுற்று
மூத்தம தவத்துறப் பெட்டிட னுண்மையு
மோதூரத மெஸன்பானதிற்
றன்னுவ தகற்றிலை கொன்னுவ தகந்து மூலை
தன்னிலை தேரிந் துறைக்துற்
றக்க விரதம் பத்துறிப்பின் றுறவுடன்
றுங்கியுன் னிஷ்டை யோகக்
கொள்ளுசன் மகர்க்க ரன்குறை யறப்பின்றுடா
கவுதுல குலம் வருகவே.
குருமணி ஷெய்குகல்த்தா வப்துல் காதிறு
குனங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 3.

....

முறையான பேரின்ப னிறைவான குட்கியே
முன்னின் றுவிர் தெளிவினிற்
முப்பாழ் கடந்து வெளிதப்பா திருமையற
மூப்பதிக் கன்பரின்பற்
றுறவியோ வத்வித செறியுறு மாலிமே
றாதிற சூல்சற ஹின்வழி யேற்
றுய்தாய் நடந்து லாகிரி யைய மின்றியேத்
றுறை யேறுமாரிபாகி
மறை யோது மந்தணர் வரையற வுகந்திடு
மாசற்ற நேச துரையே

மாதவற் கலையாகு மதிவிசப் புகழோதி
மலகா நிலையருமணி நிதியே
குறையாத நிதய நிலைதவருதீர் பின்றுடா
கவுதுல குலபவருகவே
குருமணி யெஷய்கு சுல்த்தா னப்துல் காதிறு
குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே 4.

ஐயகோ வென்னவிதி வையமயக்குதே
வனியாய பேதமறிய
ஒருக்கு மாகாதா னென்று சொல்காது
வவனியை விரும்பி யுள்ளம்
பொய்யாகு மிவ்வுடலை மெய்யாக நம்பியே
போக்கு நீக்கேது மில்லேன்
புனித மறை சற்றிலலாப் புல்லரு டவாகினேன்
புத்தி சற்றில்லா மூடன்
நையலர் மையல்போ லுய்யு கண் காசுதியிற்
சற்று மன முற்றேநிலையேற்
றமியே னென்செய்வே னுண்மை நெறியு மாறாத
தவமூ ஜூற்றுண்மை யருள்வீர்
செய்யு மலர் வாசனே மெய்யுலவ பின்றுடா
கவுதுல குலபவருக வேக்
குருமணி யெஷய்கு சுல்த்தா னப்துல் காதிறு
குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 5.

கற்றனை விதங்கல்வி கற்கினுங் கேட்கினு
மினங்கு நிலை பேயி னென்னை
யிரவு பகலற்றிடந் திருநடன நிஷ்டையி
லிறஞ்சிடும் போதமின்றிச்

செத்த பிணம்போ லுற்றுறங்கிச் சுழுத்தியிற்
　　றிகையுற் றுளைந்து ருகுதேற
றேவரீர் கடைக்கண்ணாற் றாவியெனை நோக்கிடிற்
　　சிந்தனைக ணிற்கை யறுகேன்
வற்றிடாப் பேரின்ப சுத்தசை தன்யநிலை
　　வாமமு தண்ட குருவே
வாக்குனேத்தள மொன்றாய் நீங்க மறுநெறியுற
　　மனது சற்றிரங்கி யன்பாய்க்
குற்றம் பொறுத்துய்க்க செகிசேய பின்றுடர
　　கவு துலதலம் வருகவே
குருமணி ஷெய்கு சுல்தா னப்துல்கா திறு
　　குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 6.

பந்தமுறு மூலகாசை வித்தையென நம்பியே
　　பகலிரவு வீண் போக்கியே
பாவமலை தலைமீதிற் றாவி வினை கோட்டியிற்
　　பகட்டியே மயக்கு தென்னை
சிந்தனைக் கொய்யார வந்தனம் பண்ணுதே
　　நிலை நிற்கு தில்லை யுள்ளம்
நிச்சயந் தந்தோ யாப்பச்ச முடனிலையிலே
　　நிறைந் துண்மையான தெளிவில்
முந்தனிலை தன்னி லேற்றானின்றித் தானுரு
　　முத்திவளர் மகு மூலலே
மூண்டொளிரு நிஷ்களம் பூண்டுளத் தன்னருள்
　　முடியடிதா னென்றுக்கியக்
குந்துக்கன் சுன்மகுபி சித்தை நீர் பின்றுடர
　　கவு துலகுலம் வருகவே

குருமணி ஷெய்கு சுல்தா னப்துல்காதிறு
குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 7.

அன்னநடை மின்னார் கட்டன்னாசை பொன்புவி
யவலகை னேது மற்றீ
ராரணந்தேறி யேத் திருச்சிரபுறதொலி
யற்புத சாம் சாகிபு
முன்னிய குருவருட் டீட்சை பெற்றானந்த
முறைகவி பயித் தோதிபே
முனங்கிடும் நால்வழிக் கிணங்கசற்றுலக்கியே
மூதறி றோற் குபைய மருவே
மின்னா நூறுத்தீனசேய் நயினா முகம்மது
விந்தை சுல்த்தானகு மது
மீட்சி செய்யிது மீரான் சாகிபு தவப்பாலர்
விளைவு நயினா முகம்மதக்
குன்னிலை தியானமதி சந்ததி நீர் பின்றுடர
கவு துலகுலம் வருகவேக்
குருமணி ஷெய்கு சுல்ததா னப்துல் காதிறு
குணங்குடி மஸ்தான சாகிபே. 8.

எத்தனையோ கோடி கிளைவத்தனையுனைத் துதே
யேதினிச் செய்வதறியே
னென்மன திணங்க நின் நன்மவுன னோக்கெனக்
கெய்திடிற் கதிக்கருகனென்
மத்தகய போல பவச் செத்தைமலச் சுமைகளை
மதிகேடன் றலையில் விட்டேன்
மவுன மணி மந்திரங் குவியுமனத் தந்திர
மதிரவியுஞ் சுழினைற்றுங்கக்

கத்தனைத் தொழுதழுது முத்தி சித்தானந்தங்
        கருத்தலைமை தென்றே வறியேன்
காசீ முகம்மதுரசூல முஸ்தபா வரக்
        கண்டதும் பொய்யாகுமோக்
குற்றங்களைத் தனையு மற்ற நீர் பின்றுடர
        கவுதுலகுலம வருகவேக்
குருமணி ஷெய்கு சுல்ததா னப்துல் காதிறு
        குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 9.

வணங்கிடுந் தொண்டர்க ளுளங்குவியு மன்பனே
        மாசற்ற பேரின்பமே
வஞ்சகத் தாக்கமது நெஞ்சுறு தன்பரின்
        வாஞ்சை தனிற் கொஞ்சு மதியே
யிணங்கிடுந் தீட்சையுற் காக்ஷி வளர் சூக்ஷிய
        வீடேற்றுங் குரவர் புகழே
இல்லறந் துறவரம் நல்லர மதாக்கியோற்
        கேகாந்த மெய் ஞானியே
கணங்கள் பூசப்பேய் மனங்கொளா தாக்கமேக்
        கண்காக்ஷி மீட்சி பெறவேக்
கீலங்குடி மரைக்காயர் காசீன் சுதன்புகட்
        கருதினேன் கையணைப்பீர்
குணங்குடி பதிக்கரசேக் குணக்கடற் பின்றுடர
        கவுதுலகுலம் வருகவே
குருமணி ஷெய்கு ரல்ததா னப்துல் மாதிறு
        குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபே. 10,

குணங்குடிப் பதிகம் முற்றிற்று.